

ἔργα Μινυαίων, Ἀθωῶν ἱερὸν εἰνὰ φα-
 σιν Ἐλλωῶν, ἐνθα τὰ τῆ Ἐπειοῦ λήροισιν
 ὄργανα ἀνακείδεται, αἵ εἰς τὸν δούρον ἔππον
 ἔποίησεν, ἐκείνου τὴν ἔπωνυμίαν ὀπιδέντος.
 φαταξοῦ ὠφίλων γδ αὐτῶ τὴν Ἀθωῶν καὶ τὸν
 ἔππον ἀξιοῦν ἀναθεῖναι τὰ ὄργανα, καὶ διὰ
 πῦτο θεαδὺ τέρας τυριάζοντα τῆς ἀναζω-
 γῆς, εἰλεῖ ἄξ ἐν τῷ τόφῳ, μὴ διακλῆρον ἐκ-
 πλάσσειν ὅθεν Ἐλλωῶν Ἀθωῶν τὸ ἱερὸν
 κερως αἰοροῦνται. λέγεται δὲ περὶ τὸν ὄ

A iuxta Metapontum aiunt Mineruæ Græ-
 cæ templum extare, inque eo Epei, qui &
 nomen imposuit, instrumenta reposita,
 quæ ad equi Duriæ fabricam comparat:
 Minerum enim in somnis visam hæc
 ut opera consecraret, flagitasse, eumque ex-
 citus difficultate impediretur, loca impli-
 cium enauigate non potuisse. Vnde Mi-
 neruæ Græcæ hodie sanum appellatur.

B νομαξόβυρον τῆς Δαυῖας τόπον, ἱερὸν ἔστι
 Ἀθωῶν Ἀχαιῶν καλούμενον, ἐν ᾧ δὴ [κ]η]
 πηλέχης χαλκῆς καὶ ἅπλα τῆς Διομήδους
 ἔταρσαν καὶ αὐτῆ ἀνακείδεται ἐν τούτῳ τῷ τό-
 φῳ φασιν ἔστι κωῶν οὗ τῶ ἀφικνου μύθους
 τῆς Ἐλλωῶν ἐκ ἀδικουσιν, ἀλλὰ σάειοισιν
 ἄσπερ τῶν σιωπῆσάτοις, παύτης δὲ οὐ Δαύ-
 νιος καὶ πληστόχωροί αὐτοῖς μελθμεμονούσι

B Ferunt & circa Daunia locum templum
 esse Mineruæ Achaicæ, in quo securæ æ-
 reæ, atmq̃ue cum Diomedis, tum so-
 ciorum eius collocata sint. Aiunt & isthic
 canes esse, qui venientes Græcos iniuria
 nulla impetant, sed tanquam familiarissi-
 mis blâdiantur. Porro omnes Daunij, ac-
 colæque tam viri, quam feminae atratis
 tantum vestibus vtuntur, ea nimirum de
 causa, quòd Troianæ mulieres dum capti-
 uæ ad ea loca essent tradactæ, metuentes
 ne grauem seruitutē sub mulieribus Græ-
 cis experirentur, (nam tum ea loca inhabi-
 tabant) naues incenderunt, tum vt iugum
 feruile effugerent, tum vt viros, man-
 nedi necessitate imposita derinerent. Vn-
 de rectè à Poëta dictum est Pepla trahètes,
 profundisque sinibus, illas videre, vt appa-
 ret, isthic licet. In Peucetinis Dianæ tem-
 plum est, in quo locatum est celebre il-
 lud æreum serum, inscriptione hæc insig-
 nitum, Diomedes Dianæ. Id fabulatur
 ab eo collo ceruino applicitum acceuisse,
 itaque deinceps hoc pacto inuentum
 ab Agathocle Siculorum rege, in Iouis
 templum locatum. In Peloro Sicilia pro-
 montorio tanta copia provenit crocus, vt
 à quibusdam etiam inquilinis Græcis flos
 cuiusmodi sit haud internoscatur: curri-
 bus magnis hunc comportant, quibus li-
 bitum est. Tum verò strata ex eo, scenâ-
 lum constitunt. Polycritus rerum Sicula-
 rum scriptor loco mediterraneo stagnum
 esse ait ambitu suo secutum nihil excedēs,
 aqua resplendente quidem: sed turbulen-
 tiorē nonnihil, in quē si quis lauidi gratia
 ingrediatur, in latū extendi. Quòd si i-
 teret, amplius dilatari, adeo vt amplificatū
 spatium quinquaginta etiam viros capiat

C καὶ ἀσπρες καὶ γυνάμεις, διὰ ταύτῳ (ὡς ἴοι-
 κη) τὴν αἰτίαν, τὰς γδ Τροάδας τὰς λι-
 φθείσας ἀχμαλώτοις, καὶ εἰς ἐκείνοισ τῶν
 τόποις ἀφικουῦρας, δὺλαβηθείσας μὴ πι-
 κρῆς δουλείας τύχουσι ἕσθ ἢ ἐν ταῖς πα-
 στεισι πορῶ παρχουσῶν τοῖς Ἀχαιοῖς γυναι-
 κῶν, λέγεται τὰς ναῦς αὐτῶ ἔμπαρῆσαι, ἐν
 ἅμα ὑπὸ τῶν ποροδουκωῦν δουλῆδῶν ἐκ-
 φύρῃσιν, ἅμα δὲ ὅπως μετ' ἐκείνων κλύειν

C (nam tum ea loca inhabi-
 tabant) naues incenderunt, tum vt iugum
 feruile effugerent, tum vt viros, man-
 nedi necessitate imposita derinerent. Vn-
 de rectè à Poëta dictum est Pepla trahètes,
 profundisque sinibus, illas videre, vt appa-
 ret, isthic licet. In Peucetinis Dianæ tem-
 plum est, in quo locatum est celebre il-
 lud æreum serum, inscriptione hæc insig-
 nitum, Diomedes Dianæ. Id fabulatur
 ab eo collo ceruino applicitum acceuisse,
 itaque deinceps hoc pacto inuentum
 ab Agathocle Siculorum rege, in Iouis
 templum locatum. In Peloro Sicilia pro-
 montorio tanta copia provenit crocus, vt
 à quibusdam etiam inquilinis Græcis flos
 cuiusmodi sit haud internoscatur: curri-
 bus magnis hunc comportant, quibus li-
 bitum est. Tum verò strata ex eo, scenâ-
 lum constitunt. Polycritus rerum Sicula-
 rum scriptor loco mediterraneo stagnum
 esse ait ambitu suo secutum nihil excedēs,
 aqua resplendente quidem: sed turbulen-
 tiorē nonnihil, in quē si quis lauidi gratia
 ingrediatur, in latū extendi. Quòd si i-
 teret, amplius dilatari, adeo vt amplificatū
 spatium quinquaginta etiam viros capiat

D αἰαγκυαδέντων σιωαρμυδῆσιν, κατὰ χω-
 σιν αὐτοῖς ἀσπρες. παύ δὲ καὶ τῶ ποιητῆ
 καλῶς πέρεσαι περὶ αὐτῶ. ἔλμιστιπέλοις
 γδ καὶ βαθυκάλπος ἐκείνας, ὡς ἴοικεν, ἰδεῖν
 ὄσιν. Ἐν δὲ τῆς Πευκετιοῖς εἰνὰ φα-
 σιν Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ἐν ᾧ τὴν διανομασμί-
 νων ἐν ἐκείνοισ τοῖς τόποις χαλκῶν ἔλικας
 ἀνακείδεται λήροισιν, ἔχουσαν ὀπιθραμμά,
 Διομήδους Ἀρτέμιδι. μυθολογεῖται δὲ ἐκεί-
 νον ἐλάφῳ περὶ τὸν τράχιλον παθεῖναι, ἢ
 δὲ παρφυῶν καὶ τῶν τὸν ἔσπον δόξουσι μέ-
 νων ἕσθ Ἀγαθουκλέους ὕσπερ ἢ βασιλέως

D ab Agathocle Siculorum rege, in Iouis
 templum locatum. In Peloro Sicilia pro-
 montorio tanta copia provenit crocus, vt
 à quibusdam etiam inquilinis Græcis flos
 cuiusmodi sit haud internoscatur: curri-
 bus magnis hunc comportant, quibus li-
 bitum est. Tum verò strata ex eo, scenâ-
 lum constitunt. Polycritus rerum Sicula-
 rum scriptor loco mediterraneo stagnum
 esse ait ambitu suo secutum nihil excedēs,
 aqua resplendente quidem: sed turbulen-
 tiorē nonnihil, in quē si quis lauidi gratia
 ingrediatur, in latū extendi. Quòd si i-
 teret, amplius dilatari, adeo vt amplificatū
 spatium quinquaginta etiam viros capiat

E Σικελιωτῶν εἰς τὸ τῆ Διὸς ἱερὸν αἰατιθωῶν
 φασιν. Ἐν τῆ ἄκρῃ τῆς Σικελίας τῆ καλουμένη Πελωρεῶν, τοῦτον γίνεσθαι κρόκον, ὡς
 παρὰ τισὶ μὲν ἢ ἐν ἐκείνοισ τῶς τόποις κατοικοῦστων Ἐλλωῶν, μὴ γινώσκοντες ποῖον τι ὄσιν τὸ
 αἶδος ὀπι ἢ τῆ Πελωρεῶν εἰς αἰάξας κατακομίζον μεγάλας τῶν ἑκαυθῶν, καὶ κατ' ἔκρινον
 ἄφῳ τὰς σφραμῆς καὶ τὰς πύλας ἐκ κρόκου κατασκευάζειν. Φησὶν ἔστι ὁ Πολυκριτος ὁ πῆ Σε-
 κελικῶ γεγραφῶς ἐν ἔπσι, ἐν τινι τόφῳ τῆς μεσογείου, λιμνῶντι ἔχον ὅσον αἰατῆς τὸ πῆ-
 μετρον. τοῦ το δὲ ἔχειν ὕδωρ διαγῆς μὲν, μικρῶ δὲ ὑπερῶτερον εἰς τοῦτ' οὐκ εἰς τὸ εἰς
 βῆ λούσασθαι χρεῖδι ἔχον, αὐξῆσαι εἰς ὄσος· εἰς δὲ καὶ δόπτρον, μέλιον πλατύ-
 δαι· τὸ δὲ πῆρας ἕως εἰς πεπτηκόντα ἀσπρων ἕσθ ὡδοχῶν μείζον γινώσκον κατακῶσθαι.

E aqua resplendente quidem: sed turbulen-
 tiorē nonnihil, in quē si quis lauidi gratia
 ingrediatur, in latū extendi. Quòd si i-
 teret, amplius dilatari, adeo vt amplificatū
 spatium quinquaginta etiam viros capiat